

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **L. K.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Lukášem Bělským,
sídlem Domažlická 1256/1, 130 00 Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor správních činností a krajský
živnostenský úřad,
sídlem Velká hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2017, č. j. 757/SCKZU/2017-3,
JID 66581/2017/KÚÚK,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasně podanou žalobou domáhal prostřednictvím svého právního zástupce zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor správních činností a krajský živnostenský úřad, ze dne 25. 4. 2017, č. j. 757/SCKZU/2017-3, JID 66581/2017/KÚÚK, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rumburk, odbor civilně a dopravně správní (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 26. 1. 2017, č. j. PŘ-C/3956-17/5240-2016/tilj-196 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), kterého se dopustil tím, že dne 5. 6. 2015 kolem 23:30 hodin v Rumburku, v ulici Jiráskova, před barem Pepino, úmyslně vyhrožoval panu O. K. (narozen v roce X), že ho zabije, když mu současně přiložil

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k levému spánku plynovou pistolí černé barvy. Uvedeným jednáním žalobce úmyslně narušil občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, za což mu byla podle § 49 odst. 2 přestupkového zákona uložena pokuta ve výši 4 000 Kč a podle § 79 odst. 1 přestupkového zákona, mu byla uložena povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Současně žalobce navrhoval, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a požadoval, aby soud uložil žalovanému nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, když především opomněl úpravy procesních postupů ve vztahu k obecným principům ústavnosti, práva na spravedlivý proces, právního státu a smyslu materiálního aspektu daného skutku označeného za přestupek. Namítal také, že žalovaný nevypořádal odvolací námitku ohledně nezákonnosti použití protokolů o podání vysvětlení dle § 158 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“) a jejich komparaci s výpověďmi z hlavního líčení provedeného Okresním soudem v Děčíně. Namítal, žalovaný nechal bez povšimnutí jeho odvolací námitky vztahující se k porušení práva na spravedlivý proces, které jsou zakotveny v čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Dále namítal, že žalovaný adekvátně nereagoval na námitku podjatosti oprávněné úřední osoby a dalších úředních osob, když žalobce vyzval k doplnění podpisu na dotčeném podání, a když žalobce podpis nedoplnil, žalovaný na ni pohlížel, jako by nebyla vznesena, přičemž správní orgán se měl námitkou podjatosti zabývat, i když neobsahovala podpis. Žalobce upozornil na rozpor, když v prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno, že námitka podjatosti byla doručena dne 11. 1. 2017, tedy den před jednáním, a v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že byla doručena dne 12. 1. 2017. Žalobce sdělil s odkazem na § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), že do doby než představený posoudí namítanou podjatost oprávněné úřední osoby, tato nesmí provádět žádné úkony kromě těch, které nesou odkladu. V daném případě však bylo v rozporu s uvedeným provedeno jednání, které není bezodkladným úkonem. Správní orgán tak postupoval dle žalobce v rozporu s ústavní zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí. Žalobce trval na tom, že důvodně očekával, že ústní jednání neproběhne do doby, než bude rozhodnuto o jeho námitce podjatosti, a proto se ústního jednání konaného dne 12. 1. 2017 neúčastnil, čímž byl zkrácen na svých právech účastnit se provádění důkazů, navrhopvat důkazy, vyjadřovat se atd. Bylo tak zasaženo do ústavního práva žalobce na spravedlivý proces.
3. Dále žalobce konstatoval, že správní orgány pouze konstatovaly úmysl žalobce, avšak řádně jej neprokázaly a neodůvodnily. Podotkl, že nebyla prokázána jakákoliv míra zavinění žalobce.
4. Uvedl, že se žalovaný nedostatečným způsobem vypořádal s materiální stránkou přestupku, která nebyla naplněna. V řízení nebylo prokázáno, že by žalobce někomu vyhrožoval, natož s funkční nabitou zbraní. Žalobce konstatoval, že žalovaný překročil svoji pravomoc, když se v napadeném rozhodnutí dopustil spekulací, co by se bývalo mohlo v dané situaci stát. Deklaroval, že správní orgán má povinnost zkoumat naplnění materiální stránky přestupku a v případě, že dojde k závěru, že předmětný skutek není přestupkem, řízení zastavit. Na podporu svého tvrzení poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52, ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-48, a ze dne 17. 2. 2005, č. j. 7 As 18/2004-48. Odmítl názor žalovaného, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

materiální znaky přestupku jsou naplněny vždy, když jsou naplněny formální znaky přestupku.

5. Žalobce namítal, že mu v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Uvedl, že na předvolání k ústnímu jednání chybělo poučení, z něhož by bylo patrné, kdy bude mít správní orgán opatřen dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci. Žalobce tak nemohl vědět, kdy bude mít správní orgán všechny potřebné podklady pro vydání rozhodnutí nashromážděny. Žalobce se z výše uvedených důvodů neúčastnil ústního jednání a předpokládal, že mu bude alespoň sděleno, že ve věci bylo jednáno a bude mu umožněno vyjádřit se k podkladům ve spisu před vydáním rozhodnutí. Rovněž žalobce předpokládal, že se ústního jednání budou účastnit svědci, když správnímu orgánu sdělil, že má zájem se na jejich výsledku zúčastnit. Na podporu svého tvrzení poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-248
6. Sdělil, že správní orgány ve správním řízení nedoručovaly písemnosti (vyrozumění o ústním jednání, prvostupňové rozhodnutí) jeho zmocněnci, ačkoliv byla plná moc udělená jeho zmocněnci součástí správního spisu a vyplývala z ní vůle být zastoupen ve všech věcech a ve všech řízeních. Dané pochybení žalobce namítal již v odvolání, avšak žalovaný dané pochybení nezhojil. Popsaným jednáním bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces.
7. Žalobce dále vyjádřil podiv nad tím, že správní orgán prvního stupně během ústního jednání nevyslechl jediného svědka, když výpovědi svědků z trestního řízení označil za nedůvěryhodné. Uvedl, že to byl pan K., kdo několikrát kopl do vozidla žalobce a vyprovokoval hádku a možnou potyčku a následně vyzýval žalobce ke střelbě, přičemž neměl strach o svůj život či zdraví. Žalobce upozornil, že žalovaný nikterak nevypořádal jeho odvolací námitku týkající se skutečnosti, že pan K. nebyl doposud obviněn za výše popsané jednání.
8. Žalobce se rovněž ohradil proti tvrzení správního orgánu, že proti usnesení Okresního soudu v Děčíně o postoupení věci k projednání přestupku nepodal ani stížnost, k čemuž konstatoval, že považuje za absurdní, podávat stížnost do soudního rozhodnutí, kterým bylo konstatováno, že daný skutek není trestným činem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě především uvedl následující. K nevypořádání odvolací námitky týkající se nezákonnosti použití protokolů o podání vysvětlení a jejich komparace s výpověďmi z hlavního líčení provedeného Okresním soudem v Děčíně žalovaný sdělil, že správní orgán prvního stupně považoval skutkový stav zjištěný v původním trestním řízení za dostatečně zjištěný skutkový stav, přičemž konstatoval, že provádění opětovného dokazování by bylo nadbytečné, nevhodné a neúčelné, přičemž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 As 97/2014-29. Žalovaný konstatoval, že v napadeném rozhodnutí vypořádal všechny právně relevantní námitky, které se vztahovaly k předmětnému řízení.
10. Nesouhlasil s námitkou, že by se správní orgán měl vypořádávat i s nepodepsanou námitkou podjatosti, navíc účelově zaslanou jen chvíli před zahájením ústního jednání, když v 8:26 hodin byla námitka podjatosti doručena na e-podatelnu a na 9:00 hodin bylo nařízeno ústní jednání. O účelovosti námitky podjatosti svědčí i skutečnost, že žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

namítal tzv. systémovou podjatost, která směřovala nejen proti oprávněné úřední osobě a její nadřízené, ale i proti starostovi, který se na rozhodování o přestupcích nikterak nepodílel a neměl tedy zájem na výsledku řízení. Podotkl, že námitka nebyla podána v souladu s § 37 správního řádu a posléze byla správnímu orgánu prvního stupně doručena prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb bez vlastnoručního podpisu. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán prvního stupně námitce podjatosti nevyhověl, nebyl důvod, aby nařízené ústní jednání ve věci neproběhlo, přičemž žalobce se nařízeného ústního jednání bez náležité omluvy neúčastnil, pouze v námitce podjatosti uvedl, že se nařízeného ústního jednání nezúčastní. Upozornil, že žalobce byl v předvolání k ústnímu jednání poučen, že správní orgán může věc projednat i v nepřítomnosti žalobce, pokud se k řízení odmítne dostavit, nebo se nedostaví bez náležité omluvy či důležitého důvodu.

11. Konstatoval, že k zavinění žalobce se vyjádřil na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí, přičemž správní orgán prvního stupně se k zavinění žalobce vyjádřil na str. 10 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že byla naplněna materiální stránka přestupku, jelikož ze strany žalobce šlo o jednání nebezpečné pro společnost, když žalobce v opilosti vytáhl z auta zbraň a přiložil ji ke spánku jiné osobě, byť také pod vlivem alkoholu. Žalobce sám uvedl, že měl ve vozidle zbraň, přičemž popřel, že by ji použil, což je však v rozporu s fotodokumentací O. K., který měl na levém spánku výrazný otisk odpovídající hlavní pistole. Konstatoval, že z provedených důkazů je patrné, že došlo k naplnění formální i materiální stránky předmětného přestupku.
12. Doplnil, že k námitce týkající se zastupování žalobce ve správním řízení se dostatečně vyjádřil na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí.
13. Žalovaný zdůraznil, že v daném případě bylo ve věci vedeno trestní řízení, přičemž v takové situaci je možné v navazujícím řízení o přestupku rozhodnout na základě důkazů provedených právě v trestním řízení. Upozornil, že správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí patřičně popsal, co jednotliví svědci vypověděli před orgány Policie České republiky a před Okresním soudem v Děčíně. Podotkl, že pan K. vyvolal hádku poté, co žalobce pokřikoval nevhodné narážky na přítelkyni pana K. Žalobce poté hádku vyřešil tím, že z přihrádky svého automobilu vytáhl pistoli a přiložil ji ke spánku pana K. a vyhrožoval mu zabitím, a jelikož byli oba opilí, pan K. na žalobce křičel, ať střílí. K tomuto žalovaný podotkl, že námitku žalobce, že měl být pan K. za toto své jednání obviněn, v odvolání nezhojil, jelikož byla irelevantní. Podotkl, že žalobce reagoval na vzniklou hádku neadekvátně a nyní se snaží své jednání bagatelizovat s ohledem na skutečnost, že jej pan K. vyzval, ať střílí. Závěrem podotkl, že žalobce po celou dobu správního řízení vytvářel obstrukce s cílem dosáhnout prekluze přestupku.

Posouzení věci soudem

14. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
15. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost dle § 76 odst. 2 s. ř. s.

16. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba z hlediska uplatněných žalobních námitek není důvodná.
17. Primárně se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, které mělo dle žalobce spočívat v nevypořádání odvolacích námitek. K žalobní námitce, že žalovaný nevypořádal odvolací námitku spočívající v tom, že správní orgán prvního stupně nezákonně komparoval výpovědi svědků učiněné jako podání vysvětlení a jejich výpovědi učiněné při hlavním líčení soudu, soud sděluje, že správní orgán nemusí reagovat adresně na každou dílčí odvolací námitku žalobce, což by vedlo k nadbytečným průtahům v řízení a předimenzovaným nesrozumitelným rozhodnutím. Postačí, pokud správní orgán postaví proti námitkám žalobce vlastní ucelený argumentační systém, v jehož konkurenci námitky žalobce neobstojí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 Azs 316/2018-60, a nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08). Žalobce v odvolání ani v žalobní námitce konkrétně nespécifikoval, k jakým konkrétním komparacím mělo dojít a jak to mělo žalobce v dané věci poškodit, nýbrž toliko vágně uvedl, že se správní orgán prvního stupně dopustil namítané nezákonné komparace. Není povinností správního soudu za žalobce domýšlet a dotvářet jeho námitky. Z obsahu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že obsah úředního záznamu a výpovědi svědkyně byl správními orgány proveden u svědkyně L. Z., a to za účelem vyhodnocení věrohodnosti její svědecké výpovědi. Konkludentně z uvedeného vyplývá, že žalovaný s tímto postupem správního orgánu prvního stupně souhlasil. Soud tedy konstatuje, že z hlediska přezkoumatelnosti se s touto otázkou žalovaný vypořádal. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že žalovaný se otázkou možnosti využití podkladů získaných v rámci jiného řízení (v daném případě soudního trestního řízení) zabýval na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí, a to včetně odkazu na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně nepochybil, pokud provedl dokazování listinami, které byly součástí trestního soudního spisu, který je součástí předmětného správního spisu. S ohledem na výše uvedené soud shledal tuto námitku žalobce jako nedůvodnou.
18. K námitce, že žalovaný ponechal bez povšimnutí námitky vztahující se k porušení práva na spravedlivý proces, které je zakotveno v čl. 36 Listiny základních práv a svobod, soud konstatuje, že tato námitka je zcela vágní a obecná, žalobce ji nijak nekonkretizoval. V samotném odvolání pak argumentace obsahující odkaz na citované ustanovení Listiny základních práv a svobod není obsažena. Tuto námitku tedy dle soudu nelze považovat za námitku, která by byla v rámci správního soudnictví projednatelná pro nedostatek její konkrétnosti. Z podané žaloby totiž není patrné, které konkrétní odvolací námitky dle žalobce byly ze strany žalovaného ponechány bez povšimnutí.
19. K námitce, že žalovaný nereagoval zákonně na odvolací námitku týkající se nevypořádání se s námitkou podjatosti, která byla správnímu orgánu prvního stupně doručena před ústním jednáním, soud uvádí, že správností postupu správního orgánu prvního stupně ve vztahu ke způsobu uplatnění námitky podjatosti se žalovaný výslovně zabýval na straně 5

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobou napadeného rozhodnutí, kdy se zcela ztotožnil se závěrem správního orgánu prvního stupně, že předmětné podání nemělo zákonné náležitosti a jeho vady nebyly i přes výzvu odstraněny. Konkludentně tak žalovaný aproboval postup správního orgánu prvního stupně, který k uvedenému podání nepřihlížel. Ani tuto námitku neshledal soud jako důvodnou. Otázkou zákonnosti postupu správních orgánů při hodnocení předmětného podání se bude soud zabývat níže. Na tomto místě se zabýval výlučně přezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí.

20. Dále soud přistoupil k žalobní námitce, jež žalovanému vytýkala, že se nevypořádal s odvolací námitkou, která poukazovala na skutečnosti svědčící pro obvinění pana K. Soud k této námitce toliko konstatuje, že předmětná námitka se přímo netýkala obhajoby žalobce ve správním řízení, ale obsahově se jednalo o podnět k zahájení dalšího řízení o případném přestupku pana K. Žalovaný tak nepochybil, když na danou námitkou adresně nereagoval, jelikož se nejednalo o námitku týkající se obhajoby žalobce, která se netýkala daného řízení.
21. Rovněž námitka, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, když především opomněl úpravy procesních postupů ve vztahu k obecným principům ústavnosti, práva na spravedlivý proces, právního státu a smyslu materiálního aspektu daného skutku označeného za přestupek, je dle soudu formulovaná natolik obecně a vágně, že není způsobila pro neurčitost k projednání v rámci správního soudnictví.
22. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je v rozsahu námitek uplatněných žalobcem plně přezkoumatelné.
23. Soud se následně zabýval žalobní námitkou, že žalobci nebyla před vydáním rozhodnutí správním orgánem prvního stupně dána možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, přičemž poučení na předvolání k ústnímu jednání bylo formulováno velmi obecně. Soud k tomuto sděluje, že žalobci byly v řízení před správním orgánem prvního stupně doručeny dvě předvolání k ústnímu jednání, a to ze dne 25. 11. 2016 a ze dne 19. 12. 2016, přičemž tato předvolání obsahovala poučení, v nichž bylo mj. uvedeno: *„Jako obviněný(-á) z přestupku máte právo vyjadřovat se ke všem skutečnostem, které jsou Vám kladeny za vinu, a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhnout důkazy na svoji obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky a máte možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění. Současně máte právo nablížit do spisu a pořizovat si z něj výpisky a právo dát se zastupovat.“* V samotném textu předvolání je pak uvedeno: *„Práva seznámit se a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí můžete využít při tomto ústním jednání.“* Z citovaných částí předvolání je tedy patrné, že žalobce byl správním orgánem prvního stupně poučen o svém právu před vydáním rozhodnutí se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, a to v souvislosti s předvoláním k ústnímu jednání. Z uvedených skutečností je tedy zřejmé, že žalobce byl o dotčeném právu řádně poučen a rovněž bylo z předvolání zcela zřejmé, že správní orgán prvního stupně již všechny potřebné podklady pro vydání rozhodnutí obstaral a po provedení dokazování v rámci ústního jednání je považuje za kompletní. Žalobce byl tedy nejen poučen o možnosti seznámit se s podklady k rozhodnutí, ale byl mu sdělen i okamžik, kdy bude správní orgán prvního stupně považovat podklady za kompletní a kdy může žalobce práva na seznámení s podklady využít. Soud tuto námitku shledal jako nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Následně se soud zabýval námitkou týkající se žalobcem vznesené námitky podjatosti oprávněné úřední osoby a dalších úředních osob během řízení před správním orgánem prvního stupně.
25. Dle § 37 odst. 2 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a **podpis osoby**, která je činí.
26. Dle § 37 odst. 4 správního řádu je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
27. Soud uvádí, že z podkladů obsažených ve správním spise je patrné, že žalobce byl předvolán jemu doručeným dne 20. 12. 2016 předvolán k ústnímu jednání nařízenému na den 12. 1. 2017 od 9:00 hodin. Žalobce poté zaslal správnímu orgánu prvního stupně prostřednictvím emailu bez elektronického podpisu zprávu označenou jako námitku podjatosti úřední osoby. Tato zpráva byla správnímu orgánu prvního stupně doručena v den nařízeného ústního jednání v 8:26 hodin, tedy zhruba 34 minut před samotným začátkem ústního jednání. Vzhledem ke skutečnosti, že podání bylo učiněno prostřednictvím elektronické pošty bez elektronického podpisu, nesplňovalo náležitosti formy stanovené § 37 odst. 4 správního řádu a správní orgán tedy k němu nemusel přihlížet a nařízené ústní jednání odkládat z důvodu rozhodnutí o námitce podjatosti. Žalobce poté doručil správnímu orgánu prvního stupně dne 17. 1. 2017 onu námitku podjatosti v listinné podobě prostřednictvím držitele poštovní licence, avšak toto podání neobsahovalo podpis podatele ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, načež správní orgán prvního stupně žalobce vyzval, aby podání doplnil o svůj podpis. Výzva byla žalobci doručena dne 20. 1. 2017. Žalobce na ni nijak nereagoval. Podání nadepsané jako námitka podjatosti úřední osoby, tak nesplňovalo zákonem předepsané náležitosti a vady nebyly ani následně zhojeny. Správní orgán prvního stupně tak nepochybil, pokud k této námitce podjatosti nepřihlížel, a žalobce nemohl oprávněně očekávat, že by mělo být ústní jednání odloženo do doby, dokud nebude rozhodnuto o jeho námitce podjatosti úředních osob. Soud tedy ani tuto námitku neshledal jako důvodnou.
28. Pro úplnost soud podotýká, že email bez elektronického podpisu označený jako námitka podjatosti úřední osoby byl dle obsahu správního spisu (výstup ze systému správního orgánu prvního stupně) skutečně doručen správnímu orgánu prvního stupně dne 12. 1. 2017 v 8:26 hodin, tedy těsně před plánovaným ústním jednáním. Pokud správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že byl email doručen dne 11. 1. 2017 ve večerních hodinách, vycházel z údaje uvedeného v záhlaví předmětného přípisu, kde je uvedeno, že byl odeslán 11. 1. 2017 v 19:52 hodin. Tato skutečnost však nemohla mít

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žádný vliv na to, že předmětný email nebylo možné samo o sobě bez následného doplnění považovat za řádné podání.

29. K související žalobní námitce, že žalobce očekával, že se ústního jednání před správním orgánem prvního stupně budou účastnit i další svědci, soud konstatuje, že bylo právem žalobce, jakožto účastníka správního řízení, navrhnout důkazy na svoji obhajobu v řízení o přestupku, na což byl žalobce upozorněn i v poučení jemu doručených předvolání k ústnímu jednání před správním orgánem prvního stupně. Pokud chtěl žalobce při ústním jednání klást otázky svědkům, měl tedy jejich účast na ústním jednání jako důkaz navrhnout. S ohledem na dostatečně zjištěný skutkový stav věci vzhledem ke zjištěním učiněným v předcházejícím trestním řízení, bylo nadbytečné, aby správní orgán prvního stupně svědky opět předvolával k ústnímu jednání. Soud tedy nepřisvědčil ani této námitce.
30. Dále žalobce namítal, že byl v řízení o přestupku zastoupen zmocněncem, když plná moc byla součástí již trestního spisu, který byl správnímu orgánu prvního stupně postoupen, přičemž zmocněnci nebylo doručeno prvostupňové rozhodnutí ani předvolání k ústnímu jednání. K této námitce soud uvádí, že plná moc byla skutečně obsahem správního spisu na č. l. 107 a zastoupení žalobce tak bylo správním orgánům skutečně prokázáno, přičemž je bez významu, že plná moc byla udělena před zahájením řízení o přestupku a byla obsahem trestního spisu, když z jejího znění je patrné, že žalobce plnou moc udělil v co možná nejširším rozsahu s úmyslem nechat se zastupovat ve všech právních věcech. Správní orgány tak měly písemnosti doručovat zmocněnci žalobce a nikoliv žalobci samotnému ve smyslu § 34 odst. 2 správního řádu. Zároveň je však třeba zhodnotit intenzitu pochybení správních orgánů. V řízení před správním orgánem prvního stupně byla přímo žalobci doručena řada písemností (příkaz, dvě předvolání k ústnímu jednání, výzva k doplnění podání, prvostupňové rozhodnutí a výzva k doplnění odvolání) a žalobce sám správnímu orgánu prvního stupně zaslal také řadu písemností (odpor proti příkazu, omluva a žádost o přeložení ústního jednání, námitka podjatosti úřední osoby emailem a prostřednictvím držitele poštovní licence, odvolání a doplnění odvolání emailem a prostřednictvím držitele poštovní licence), aniž by žalobce správní orgán prvního stupně upozornil, že byl v řízení zastoupen, a že má být doručováno jeho zmocněnci, taktéž v poučení předvolání k ústnímu jednání byl žalobce poučen o svém právu nechat se zastupovat. Žalobce rovněž nepromeškal lhůtu pro podání odvolání a ústního jednání se neúčastnil z vlastní vůle, jak uvedl v podání označeném jako námitka podjatosti úřední osoby. Z uvedeného je tedy patrné, že žalobci ve správním řízení nebyla pochybením správního orgánu způsobena žádná újma, když žalobce se správním orgánem komunikoval, aniž by jej jedinkrát upozornil na existenci zastoupení a nepromeškal lhůtu k podání odvolání či se neúčastnil ústního jednání z důvodu, že prvostupňové rozhodnutí a předvolání nebylo doručeno jeho zástupci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 7 A 125/2001-39). Ostatně žalobce v žalobě netvrdil, že by mu doručováním písemností namísto jeho zmocněnci vznikla jakákoliv újma. Soud tedy uzavírá, že ze strany správních orgánů sice došlo k chybnému doručování písemností přímo žalobci namísto jeho zmocněnci, avšak dané pochybení nedosáhlo takové intenzity, že by mělo vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. S ohledem na tuto skutečnost tedy soud v tomto pochybení neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
31. K žalobní námitce, že správní orgány toliko konstatovaly úmysl žalobce a nikterak jej neodůvodnily, soud uvádí, že správní orgán prvního stupně odůvodnil úmysl žalobce na str. 10 prvostupňového rozhodnutí, přičemž je třeba toto odůvodnění chápat v kontextu zjištěného skutkového stavu, který byl ve věci zjištěn a popsán v přecházejících částech Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prvostupňového rozhodnutí. Zaviněním žalobce se rovněž zabýval žalovaný na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí, kde mj. uvedl: „*U uvedeného přestupku si lze navíc jen stěží představit, že by obviněný přiložil zbraň panu K. z nedbalosti a k tomu mu ještě vybrožoval zabitím. Že se jednalo o úmyslné jednání, je patrné již z toho, že obviněný si došel pro zbraň do auta a následně ji přiložil panu K. ke spánku*“. Z uvedeného dle soudu jednoznačně vyplývá, že správní orgány se otázkou formy zavinění zabývaly a dospěly k závěru, že se jednalo o úmysl a tento závěr i dostatečně odůvodnily. Tuto námitku rovněž soud neshledal jako důvodnou.

32. K namítané absenci zhodnocení materiální stránky přestupku, tedy jeho společenské nebezpečnosti, soud uvádí, že žalovaný se ke společenské nebezpečnosti vyjádřil na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde především uvedl: „*... jednání pana K. bylo společensky nebezpečné, už s ohledem na skutečnost, že jeho vnímání bylo sníženo požitím alkoholických nápojů, což sám ani nepopíral a mohlo dojít k fatálním následkům jeho jednání*.“ Zároveň soud dodává, že není nepřipustnou spekulací úvaha žalovaného na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl: „*Dle odvolacího orgánu bylo jednání obviněného nebezpečné a jen souhrou šťastných náhod nedošlo k tragédii. Stačilo, aby se obviněný něčeho lekl a mohl, aniž by chtěl, zmáčknout spoušť*.“ Předmětná úvaha slouží toliko pro dokreslení závažnosti a společenské nebezpečnosti zjištěného jednání žalobce a nejedná se o nepřipustnou spekulaci o tom, čeho se měl či neměl žalobce svým jednáním skutečně dopustit a z jakého jednání byl shledán vinným. Z předmětných úvah vyplývá, že jednání žalobce bylo způsobilé narušit občanské soužití. Soud se ani s touto námitkou žalobce neztotožnil a považuje ji za nedůvodnou.
33. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. Současně dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. října 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)